

Klinika za seks prihaja v Šiško

Otroški kino Mojca bo v januar 1982 »po-
tegnila« nekaj repriznega filmskega veselja s
prednovoletne, bogato obložene mize: majhni
gledalci z velikim srcem in veliki gledalci (z
malo manjšim srcem) se bodo spet in spet
navduševali nad — recimo — nikoli dovolj
hvaljeno »Pepelko« slavnega Walta Disneya.
Od 12. decembra leta 1950, ko je bila slove-
na premiera tega filma v Parizu, je »Pe-
pelka« doživela vse tisto, kar doživi največja
knjižna ali glasbena uspešnica: na milijone
gledalcev vseh starosti in ras si je to nepo-
novljivo mojstrovino ogledalo po dva in tri-
krat, pa tudi takih ni malo, ki so jo videli
desetkrat. Povejmo še to, da so temu filmu
dodelili najvišjo nagrado na uglednem bene-
škem festivalu. Tu je potem prav tako pri-
ljubljena SNEGULJČICA IN 7 PALČKOV, se-
veda tudi iz bogate hiše Walta Disneya: »Ne-
koč je živela deklica — njen obraz je bil bel
kot sneg, ustne rdeče kot kri in lasje črni
kot premog — njen oče ji je dal ime Sne-
guljčica...« Potem je tu tistih sedem škrat-
kov, ki kopljejo zlato in domov grede pojo
znano melodijo »Hej ho, hej ho, mi zdaj do-
mov gremo...« Potem so tu RISANI OSKAR-
JEVCI, torej tiste risanke (večidel s Tomom
in Jerryjem, če smemo izdati skrivnost!), ki
jim je bil dodeljen »Oskar«, najvišja filmska
nagrada. Toliko torej za januarske obiskovalce
MOJCE!

Kino ŠIŠKA pa bo ves mesec januar bolj
ali manj v znamenju filmske erotike, kajti kar
z dvema filmoma bo na njenem platnu gosto-
vala trenutno zaprta (zaradi prenavljanja)
»erotična« SLOGA. Prvi tak film bo spet ena
od »nadljevanih« tako imenovane »posteljne
serije« (Rektor v postelji, Avtocesta v poste-
lji, Soseba v postelji itd.), in sicer danski ero-
tični film MORNARJI V POSTELJI zdaj že po-
pularnega režiserja Johna Hilbarda z Ole Sol-
toftom v glavni vlogi. Drugi tak film prihaja
iz nemške proizvodnje. To je KLINIKA ZA
SEKS režiserja Eberharda Schröderja z Birgit
Bergen v glavni vlogi. Gre seveda za »pusto-
lovščino« skupine mladih, pa precej navihanih
študentov z rahlo ostarelimi, zato pa tem bolj
petičnimi damami. Toliko o erotiki. Pisali pa
smo že, da bodo ljubitelji Jamesa Bonda uži-
vali v ponovitvi enega najboljših filmov Le-
wisa Gilberta SAMO DVAKRAT SE ŽIVI s
Seanom Conneryjem v glavni vlogi. Želimo
torej uspešen filmski januar!

Zveza društev upokojencev Ljubljana-
Šiška iskreno želi vsem upokojencem,
članom društva srečno in zadovoljno
novo leto 1982.

Upokojencem, ki se udeležujejo na
športnem-rekreacijskem področju, pa želi
predvsem dobrega zdravja in še večje
športne uspehe.

ČRTICA

Prestrukturiranje

Zdaj, ljudje, smo na poti k prestrukturi-
ranju. Hočemo, moramo in moremo ne-
koliko spremeniti naše navade in misel-
nost. Kako se tej stvari streže v delovnih
organizacijah, je bolj ali manj jasno, kako
bodo svojim razvadam godili v občinskih,
republiških in zveznih vrhovih, bes ga
plentaj, lahko le sanjamo. Ampak tole
prestrukturiranje bo zanesljivo najbolj
žgečalo (o, da bi se le smejali) nas, kra-
jane...

Marička je v mesariji dolga leta pre-
menčala v kačasti vrsti vse sobote. Ze
nekaj pred sedmo se je pognala v boj za
kos lepe govedine ali nemastne svinjske
zarebrice. V napetem ozračju, ali bo me-
sa dovolj za dolgo kačo, je poslušala so-
sede, ki so godrnjavo udrihale po dragi
žvarovni na kavljih. Mimogrede je imela
priložnost opazovati visoko matematično
navdahnjeni obraz mesarja, ki je astro-
nomske zneske zaračunaval tekoče, hitro
in učinkovito. Zdaj pa se je njena pre-
strukturirana miselnost odločila drugače
ravnati.

Tega dne je podremuckala do devete,
se v topli postelji mačje pretegnila,
aaahhh in ooohhh. Kasneje si je pred ve-
likim ogledalom temeljito prestrukturirala
lasišče v kakovostneje razmršeno priče-
sko. Bilo je ob enajstih, ko je vstopila v
že prazen mesarski hram. Zatrdo se je
namenila vljudno razpravljati z zdolgo-
časnim, tudi že nekoliko prestrukturira-
nim mesarjem:

»... dan... jaz bi ... oo,« je presene-
čeno ošinila prazno mesarjevo ozadje:
»Saj vam ničesar več ne viši dol...«

»Mnogo tudi ni viselo, gospa,« se je
nasmehnil mesar, zgrabil velike nože in
nekoliko sk, sk, sk divje in kakovostno
nabrusil svoje orodje: »Veliko pošiljamo
v inozemstvo. Te dni zelo uspešno izvaž-
amo tudi kavljje.«

Maričkina prestrukturirana miselnost je
nekje v notranjosti obžalovala nepremiš-
ljenost poznega prihoda, vendar pa je me-
sarskega mojstra nehote morala le obču-
dovati. Glej, glej! Tudi mojster je dojel
stiskanje pasu in izvozno nujo. Saj, ta reč
ima dvoje prednosti, manj zapraviš in
zdravo se živi:

»No, pa mi dajte,« vendar ni mogla iz
svoje kože, »pa mi dajte, lepo prosim,
pol kilograma najboljšega govejega vo-
nja...«

Seveda naše prestrukturiranje ne bo
šlo v take skrajnosti, zanesljivo pa bo
seglo prav na vsa področja. Tako bodo
milničniki poslej tistemu, ki si je sposodil
tuje vozilo, povedali, da je pravzaprav
kradel. Podobno bo nemara veljalo tudi
različnim svétnikom, ki za poglobljeno
dopoldansko branje časopisov v udobnih
foteljih in z brhkimi tajnicami v predpro-
storih prejemajo zavidljivo visoke števil-
ke v trdnih dinarjih. Pa tudi tistim, ki se

nikakor ne znajo ali nočejo spotiti pri
vsakdanjem delu. Prestrukturirani pogo-
vori bodo bojda potekali tudi takole:

»France, France, zamudil si...«

Tovariško odkrit obraz nadrejenega bo
pravično, a sila strogo zrl v pomarančno
sramežljivost Francetovega lica.

»Utrujen sem, tovariš šef...«

»Utrujen?« Prestrukturirana miselnost
nadrejenega bo takoj zavzeto brskala po
bolj ali manj ravnih zavojih. Ali je bilo
za Franceta vse storjeno? Ima doma te-
žave? Ali se počuti ustvarjalnega na svo-
jem delovnem mestu? Ustvarjalnega in
sproščenega? Kako pravično je nagrajen?
Zakaj je torej utrujen in ne dela tako go-
reče kot lani?

»Zakaj si, France, utrujen?«

»Zidam,« je France sklonil glavo: »Zi-
dam in skačem za materialom...«

»Že, France, toda to te ne opraviču-
je...«

»Saj bom nadoknadil, tovariš šef...«

Da, človeku je treba pomagati in za-
torej ne takoj posegati po disciplinskih
ukrepih. Vsi skupaj mu bomo že v sobo-
to priskočili na pomoč. Naj fant ve, kako
ga imamo radi...

Zanimiva bo tudi prestrukturirana mi-
selnost samoupravljalcev, na seje delav-
skega sveta bodo delegati prihajali do zob
oboroženi z mnenjem baze in kar strigli z
ušesi pri poročilih o milijonskih vlaganjih.

»Hm... naše službe,« se bo raznežil
generalni direktor, »naše skupne službe so
nam pripravile tri predloge... eden je
boljši od drugega...«

Pa vendar bodo šele takrat prav začela
deževati številna vprašanja delegatov.
Nič več rev, ki bi kar tako dvigovale
roke.

V tej zanimivi prestrukturirani prihod-
nosti nam z bleščečih zaslonov tudi ne bo-
do več že vnaprej pripovedovali, kako je
ta in ta film dober ali kako je ta in ta
oddaja izredno kakovostna. Vse skupaj
bomo lahko precenili sami ali v družin-
skem krogu. Baje nas bodo potem celo
poslušali. Kadarkoli na policah trgovin ne
bo dehteče kave, je tudi pod pultom ne
bo. In kako lahko je prenašati težave, ki
so porazdeljene na vse!

Pri prejemih računov na avtomobilskih
in drugih servisih nihče več ne bo doži-
vel napada belih mišk, delo bo nasploh
veljalo toliko, kot je vredno. Prestrukturi-
rani gostinci si bodo že na pragu za pri-
hajajočega gosta skočili v lase in mu,
še vsemu zadihanemu, naštevati dobrote
kuhinje.

No, vse tole sem pripovedoval svoje-
mu dedu. Kimal je in vlekel pipo. Sploh
nič ni imel proti takemu prestrukturira-
nju. Potem je puhnil v zrak in rekel:

»Ampak vse tole v letu 1982 še ne bo
res...«

Bogomir Šefić